

aprilie - mai 2022

se distribuie gratuit

O, nu vă trebuie multe pentru viață în Hristos, fiilor, ci vă trebuie puține, ca să puteți iubi pe Dumnezeu, că altfel sunteți împărțiți, și nu sunteți întregi nici într-o parte, nici în cealaltă, măi fiilor. Fugiți de bani, fugiți cât puteți, și nu vă încântați. Banul de care vă folosiți, să fie curat, curat, și căutați să înțelegeți, și să înțeleagă mulți această lege, care nu vă judecă de păcat. Banul îl îngroapă pe om în iad, nu îl eliberează de griji, ci, din contra, îl umple de griji, are nevoie de bani tot timpul și e mereu în cursa lui satana, căci cine are bani are și gust de păcat și de multe să tot aibă și din belșug să aibă.

pagina 6

în acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

Bat clopotele pe pământ peste tot, bat și în cer, bat de înviere, bat pe pământ și în cer, și cântă în toate limbile pământului, cântă creștinii și păgânii, cântă Hristos a înviat!

În fiecare loc pe pământ la miezul acestei nopți și până spre zori se cântă cântarea învierii Mele, iar Eu, Domnul, tresar cu toate cetele de sfinți și de îngeri înaintea iubirii lui Dumnezeu, căci Tatăl Meu M-a trimis acum două mii de ani să așez pe pământ din partea Lui față în față cu oamenii iubirea răstignită pe dealul Golgota, Fiul lui Dumnezeu murind pe cruce de dorul omului,

cutremurătoarea clipă când Dumnezeu Fiul a fost respins și dus spre răstignire între doi tâlhari, răbdând iubitor și plin de dor să Se ridice dintre morți și să-Și mărturisească adevărul venirii Lui din cer pe pământ, iubirea care L-a coborât de lângă Tatăl slavei ca să Se facă cunoscut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, răscumpărător al omului căzut din rai prin păcat, iar omul să tresalte și el în fața acestei mari iubiri, căci Domnul a suferit pentru toate păcatele oamenilor, și nu mai poate fi o mai mare iubire ca aceasta, o, și i-am învățat atunci pe cei ce umblau pe urma

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Mea și le-am spus lor: *«Iubiți pe vrăjmașii voștri și binecuvântați pe cei ce vă blestemă și vă prigonesc»*. Așa i-am învățat, căci vreau să semene cu Mine cei ce vin după Mine să cunoască iubirea și taina ei și puterea ei, și nu este putere mai mare ca iubirea pe care a scris-o Dumnezeu pe pământ cu însuși sângele Său, cu însăși jertfa Sa de pe dealul Golgotei acum două mii de ani.

O, fiilor, e mare puterea iubirii Mele de pe cruce, măi fiilor cu care-Mi scriu pe pământ venirea Mea cea de după două mii de ani în slavă de cuvânt. Vin la voi ca să Mă așezați în carte și ca să Mă împărțiți în zile de Paști peste pământ cu grăirea Mea.

Ar fi fost greu de tot pe pământ și peste oameni dacă în vremea aceasta de așa mare întineric n-aș fi putut pune deoparte un popor mititel ca să stea înaintea Mea și să Mă așeze cuvânt pe pământ ca să pot Eu să stau prin cuvânt rostit în luptă cu satana, stăpânitorul acestui veac, și să cârmuiesc Eu, și nu el, o, că nu poate Dumnezeu să lase biruința în mâna potrivnicului Său și al omului, căci el l-a doborât din rai pe om la început, iar Eu acum, la sfârșit, vin să-i smulg biruința lui cea de atunci, și i-am dovedit aceasta acum două mii de ani, și de atunci e amețit de tot, e turbat din cale afară. O, dar ce să-ți fac, satană, dacă n-ai dat să înțelegi prin vreme cuvântul lui Dumnezeu cel prin profeți, de tot te zbați în gol, și iată-Mă cuvânt peste pământ pe urma ta ca să-ți stric planul tot, cel lucrat la întineric ca să câștigi cumva, dar nu, Eu stau de veghe și-ți răstorn mereu mersul, căci sunt Dumnezeu, iar tu ești potrivnicul Meu și te aștept să-ți lași jos șiretlicurile cu care încerci omenirea, căci Eu te-am biruit și te-am judecat acum două mii de ani, iar tu ești necăjit și te tot zbați în gol. Sunt cu cuvântul pe urma ta și a celor ce-ți slujesc planurilor tale ascunse, și iată, zi mare, praznic de înviere, și stai și tu și auzi acum cum se cântă pe pământ peste tot în sunet de clopot și de toacă Hristos a înviat! O, cântă și cei ce fac voia ta, cântă și ei, cântă creștinii și păgânii cântarea învierii Domnului: Hristos a înviat!

O, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, vă învăț cu același cuvânt: iubiți pe Dumnezeu, iubiți-L cu adevărat, cu toată puterea iubi-

rii și a inimii din voi, și aceasta vă învăț mai ales. O, iubiți așa cum am iubit Eu, nu cum știți voi iubirea. Iubirea și-a arătat chipul acum două mii de ani pe dealul Golgotei pe o cruce din lemn, răbdând răstignirea și iubind în mari dureri de naștere din nou a lumii, așa cum era proorocit să se împlinească atunci și apoi până la sfârșit de timp, căci Eu, Domnul, vin să înnoiesc totul și lucrez prin cuvânt.

Cântă creștinii și păgânii în zi de Paști Hristos a înviat! Ce are Dumnezeu de spus prin aceasta ce spune?

O, fiilor ascultători, și voi, cei neascultători de Dumnezeu, ce înseamnă să fii creștin și ce înseamnă să nu fii creștin? E vremea să fie cunoscut numele de fii ai lui Dumnezeu și numele de fii ai oamenilor, e vremea să știe și fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor ce are Dumnezeu de spus prin aceasta ce spune.

O viață de creștin, de fiu al lui Dumnezeu, nu poate să aibă omul oricum sau cum o fi. Ea este îndătinată cu multă zestre, cu o statornică lucrare a datinilor creștinești lăsate prin sfinți și urmate apoi cu o mare datorie sfântă de cei ce sunt creștini toată viața lor pe pământ. Dacă ești creștin cu viața ta, ți-o păstrezi neamestecată și nu-ți calci datoriile de fiu al lui Dumnezeu. În biserica lui Hristos este toată învățătura dreptei credințe și datoriile unui creștin. Cei ce părăsesc acestea și se folosesc de numele de creștin neținând dreptarul și pasul după datină, aceia cad în păgânie, se abat de la dreapta lucrare de fiu al bisericii lui Hristos, și iată, așa durere mare se urcă la cer, căci cei ce-și zic creștini nu au, nu mai au viață de creștin, nu umblă în orânduiala cea după Hristos, stau în păcate, calcă peste așezările cele pentru sfinți, nu seamănă cu sfinții, și mai degrabă seamănă cu fiii lumii, umblă cu ei și ca ei, iubesc veacul trecător și toate îndeletnicirile lui, n-au legătură strânsă, nedesfăcută cu Domnul Mântuitorul, Care Și-a dat viața pentru viața bisericii Lui, nu au lucrarea ascultării și a binecuvântării peste pașii și lucrările lor, o, și se urcă durere la cer și nu mai este înțeleasă lucrarea și viața de creștin, și satana are bucuria cea împotriva Mea din pricina celor ce având nume de creștin nu au și viața la fel, nu au nedespărțit de ei pe Domnul, iar fără

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noua Ierusalim

Domnul nimeni nu poate scăpa de boldul lui satana, care are marfa la vedere și nu stă din lucrul său cu care înșeală clipă de clipă inima din om.

O, e ușor să-ți cânte inima și gura Hristos a înviat! Dacă nu-L faci Domnului bucuria deplină în tine și în lucrarea ta, El plânge de la tine, plânge că nu-L iubești, că nu-L urmezi, că nu te temi să faci acestea. Plânge Domnul când te vede că nu dai să înveți viața și lucrarea de creștin, iubirea și datoria ta înaintea Domnului tău.

Am coborât milă mare pe pământ. Am venit acum și am ales o mână de fii creștini și i-am întărit în veghe mare pentru viața creștină și am făcut din ei calea cuvântului Meu peste pământ și i-am așezat ca pe un dar de mare preț bisericii lui Hristos, neascultătoare cu multul și ea față de datoriile lăsate prin sfinți să fie trăite cu sfințenie de turma creștină, și puțin a dat ea să înțeleagă taina aceasta a Mea așezată în mijlocul ei, că am luat din mijlocul ei o mână de fii și i-am așezat la lucrul cel pentru răscumpărarea fapturii căzute din Dumnezeu.

Venirea Mea cuvânt pe pământ, poporul cel micuț, pe care Mă sprijin să vin și să lucrez cuvântul Meu rostit și împlinit apoi, această lucrare tainică e încă neînțeleasă, dar ea va aduce bucurii mari pe pământ, o, și trebuie încă răbdare în cer și pe pământ, căci omul este greoi la înțelegere așa cum erau și ucenicii Mei până să vadă cuvintele Mele împlinite.

Încă puțină răbdare și va răzbi înțelepciunea cea de sus în mulți la un semn de sus, căci Eu, Domnul, trebuie să am grijă mare să-Mi acopăr și să-Mi ocrotesc calea venirii Mele, și voi lucra în chip minunat prin împlinirea cuvântului Meu, cu care Eu tainic cârmuiesc lumea și împlinirea Scripturilor cele de pe urmă, că trebuie iubirea de Dumnezeu să biruiască peste lume și mulți să îmbrace cămășuța de creștin și de român, căci lucrul cel de naștere din nou a lumii îl am așezat aici, pe me-

leagul român, pe limba românului și pe credința lui cea lăsată din străbuni prin biserica sfinților Mei, și iată și azi, în zi de Paști, am la masa de cuvânt un sfânt român, ierarhul Calinic, și stă el uimit privind cu Mine și cu sfinții Mei împlinirea proorociei de Noua Ierusalim în neamul român, și pe care el a avut-o descoperită de Dumnezeu în

parte, căci Domnul Își ocrotește împlinirile nedând pe față mură în gură totul, că dușmanii sunt mulți, și trebuie grijă mare să nu fie stârniți și să umble cu descusutul și să încurce tainele Domnului.

Am la masă de înviere pe mama Mea Fecioara și am ucenicii și ucenițele învierii Mele. Am în zi de Paști popas cu sfinții în grădina Mea de cuvânt și stăm cu voi în cuvânt, fiilor din grădină, și cântăm Hristos a înviat. Vă întărim iubirea lui Dumnezeu între voi și așteptăm inimi mai multe să priceapă taina Mea cu voi, taina și viața de creștin, adevăratul nume de fiu al acestei lucrări de cuvânt. V-am dat de știre că Mă doare că nu Mă doresc, că nu Mă iubesc creștinii din pricina iubirii de sine, din lipsa dorului de Dumnezeu, dar cu voi vreau să-Mi șterg lacrima aceasta dureroasă și să vă mângâi și pe voi în dureri, o, că multe aveți de purtat și de dus, și vă am puțini față de multa trudă care se cere pentru mersul Meu și pentru cetate și pentru grija de popor, fiilor, iar poporul nu-Mi aduce bucurii din pricina iubirii de sine, măi fiilor.

Ne trebuie răbdare și iubire, ne trebuie rugă îndurată către Tatăl așa cum M-am rugat Eu acum două mii de ani pentru ucenicii care aveau să treacă prin ispita cea de la prinderea Mea prin vânzare, și apoi răstignirea Mea, dar le-am adus apoi bucurie, iar celor ce se bucurau de prinderea și apoi răstignirea Mea le-a venit întristarea cea mare, teamă și durere apoi.

O, așa lucrează Dumnezeu după ce răbdă îndelung cu iubire și cu milă, iar dacă cei răbdați

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

nu-și moaie cerbicea și inima n-au parte de rodul iubirii Domnului și singuri aleg să rămână de partea durerii apoi.

E praznic sfânt în cer și pe pământ, dar oamenii au viață păgână ca și iubirea lor, și nu știu să-L bucure pe Domnul când dau ei să cânte: Hristos a înviat!

Îl mângâi pe Tatăl din pricina acestei dureri, că nu Mă iubesc creștinii cu viața lor. Vă mângâi și pe voi, fiilor, și Tatăl este cu voi cu mângâierile Lui, căci doare nedragostea de Dum-

nezeu a atâtor creștini de pe pământ, și care n-au învățat taina vieții, viața cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu trăită pe pământ.

Cântăm în cer, cântăm și pe pământ cu voi: Hristos a înviat! Mângâieri și nădejdi sfinte să ne dăruim, căci așa ne-am mângâiat unii pe alții, Eu și ucenicii Mei acum două mii de ani în ziua bucuriei de după durere, ziua învierii Mele, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Cuvântul Meu din zilele acestea este iubirea Mea, cu care umblu între cer și pământ ca să ajung până la inima omului și să-l fac să dorească după Dumnezeu, după iubirea de Dumnezeu, care nu s-a prins de omul cel de la început ca să rămână ea apoi de moștenire inimii omului, iar acum, la sfârșit, umblu cuvântând, și duhul cuvântului Meu se poartă pe deasupra, umblă din loc în loc să-și găsească sălaș și primire, o, și greu mai deschide omul, greu mai dă să creadă și să înțeleagă vorbirea Mea cu omul, căci iar grăiesc ca la început cu omul, o, și tot ca și atunci nu voiește nimeni să aibă părtășie cu Mine, să ia de la Domnul cuvânt și ascultare cu iubire apoi, iar Eu stau cuvânt cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vin la voi și-Mi fac casă și masă de cină cu voi și-Mi arăt împlinirile, că am de împlinit Scripturile care mai sunt, și toate ale lucrărilor lui Dumnezeu le-am împlinit cu omul în toate vremile, dar acum, la sfârșit de timp, nu mai găsesc om care să aibă inima spre Dumnezeu, o, nu mai găsesc credință pe pământ, fiilor, iar de câte ori Mi-am împlinit cuvântul cel prin prooroci vestit să vină spre împlinire, a trebuit să-Mi pregătesc oameni și să pun în ei duhul credinței în Mine și să împlinesc apoi prin credința lor, și numai prin credința omului pot Eu să lucrez lucrările Mele, voia Tatălui Meu pentru întoarcerea în rai a omului care a pierdut pe Domnul și locașul Domnului și a căzut apoi pe pământ și geme fără să știe de unde vine și tot vine căutarea omului după odihnă, după pace, după mângâierea pierdută la început prin ne iubirea de Dumnezeu, o, și nu știu cum să mai

găsesc cale de cuvânt ca să ajung la urechea și la inima celui pribeag pe pământ și să-i dau vederea duhului apoi, și cu ea să vadă pe Dumnezeu că îl așteaptă și bate să l se deschidă și să intre să-și facă locaș în om și masă și odihnă și petrecere sfântă și mângâioasă pentru inima omului și să vrea el să se facă fiu al lui Dumnezeu, căci omul nu mai este fiu al lui Dumnezeu, o, fiilor, și s-au înmulțit doar fiii oamenilor pe pământ, iar fiii lui Dumnezeu caută și ei după obiceiurile fiilor oamenilor, și vine Domnul pe pământ cuvânt și strigă în lung și în lat să-i dea omului împărăția Sa, mântuirea sufletului pierdut pentru împărăția lumii trecătoare, care trece și nu mai este apoi, dar Domnul este netrecător, și rămâne în veci, și voiesc să fie și omul ca Dumnezeu, să aibă și omul iubirea de viață și de bogăție, nu bogățiile pământeste să le aibă și să le caute omul.

Voiesc să te tămăduiesc de duhul pierzării, omule care tot dai să câștigi și să ai. Ai pierdut smerenia inimii, care te ținea legat cu inima de Dumnezeu, ai pierdut această odihnă și ai luat în minte și în inimă trufia de a te despărți de Dumnezeu pentru duhul lumii, iar lumea și stăpânitorul ei te-au învățat iubirea de argint, al doilea greu păcat din cele șapte păcate de moarte, o, și nu mai e om, și nici copil să nu se joace cu acest șarpe, pe care îl atinge cu mâna ori de câte ori dă să-și facă plăcerile inimii, că numai cu banul poate omul să cumpere lumea și plăcerile ei și nevoile cele pentru viață depărtată de Domnul, iar înțelepciunea vindecării de iubirea de argint nu mai are pe unde pătrunde în om, o, nu mai are când.

Iată stăpânitorul acestui veac, cât de ușor

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

Îl stăpânește pe om de nu mai poate omul scăpa spre Dumnezeu! O, cum să mai tămăduiesc Eu omul? Păcatul iubirii de argint e prea acoperit de ochii și de mintea omului. Umblă omul după bani, se duce peste mări și țări să-și facă rost de bani, de acest șarpe care a luat stăpânire mare în inima omului, iar satana îl ajută pe tot omul să umble cu sculele lui și să stea în duhul lumii, vrăjmașul cel ascuns chiar și de cei aleși pentru Domnul pe pământ, o, și sunt prea puțini dintre cei ce fug de acest șarpe: banul.

O, omule flămând de duhul lumii, banul este cel ce-ți umple mintea și inima de griji. Vezi tu cu ce umbli? Vezi după ce cauți? După bani cauți. Iată, banul este șarpele care l-a scos pe om din Dumnezeu, Tatăl Dumnezeu, iar tu nu-L mai ai de Tată pe Dumnezeu și umbli cu șarpele pe mână și nu-i mai simți mușcătura cu care sapă pic cu pic peste viața ta. O, cum să fac cu tine ca să te cuprindă duhul înțelepciunii de sus, duhul învierii din această moarte care ți se pare ție viață?

O, ce să le fac celor bogați de averi și de bani? Ce să le mai fac celor ce și-au tot strâns și și-au făcut plăcerile inimii și și-au pus în cămări să tot aibă? Cum să-i mai tămăduiesc de iubirea de argint, rădăcina tuturor păcatelor?

Caută omul după bani ca să-și îndeplinească dorințele, o, și nu se mai teme de acest păcat, nu mai fuge de șarpe, nu mai poate scăpa. Mă port din loc în loc să găsesc om să-l tămăduiesc de păcatul din el și să-l am curat de păcat. A voit duhul lumii să Mă ia și pe Mine să Mă în-

chin lui și să-Mi dea lumea sub picioare, dar a plecat satana biruit și rușinat, căci numai lui Dumnezeu trebuie să aducă închinare cei ce sunt ai lui Dumnezeu pe pământ. O, nu poate așa omul, nu se îndură să spună și el: „*du-te, satană!*”. Satana îi dă omului bani, iar cu banii cumpără tot de la satana, tot de la lumea de sub stăpânirea lui, și așa îl ține satana pe om rob sub stăpânirea lui. Nu poate să cumpere omul cu bani decât de la satana, căci banul este rodul păcatului și este iubire de argint la îndemâna oricui voiește să nu-L iubească pe Domnul pe pământ.

O, cine să-i spună omului ceea ce numai Dumnezeu poate să-i spună și să-i descopere? Cine să le spună bogaților ce și-au agonisit cu viața lor de pe pământ? Îi stă omului în minte și în fire câștigul de bani cu orice preț. Nu mai poți să vezi om care să se teamă de bani, nu se mai teme omul de această lucrare de pierzare a sufletului. De la început s-a smuls din Dumnezeu omul, iar Eu, Domnul, umblu plângând acum, la sfârșit de timp, să-l strig pe om, să-l învăț cu cuvântul, să-i arăt deșertăciunea căutărilor lui, să-i spun de Dumnezeu cum plânge îndurerat după el, să-l sfătuiesc să fugă de satana, de toate uneltirile lui ascunse de mintea și de inima din om ca să nu-l scape spre libertatea cea de la Dumnezeu, o, și nu mai am odihnă căutând cumva să-l cuprind pe om în iubirea de Dumnezeu și să nu mai aibă el atâtea griji cu care să-și umple vremea vieții și să-și uite de viața sufletului său.

O, e greu de tot să-l am al Meu pe cel ce caută după Mine cu inima din el. Are omul pen-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

sie de bătrânețe și nu știe, bietul de el, ce este această lucrare a stăpânitorului acestui veac, care și-a făcut bine socotelile ca să-l poată avea la mâna lui până la sfârșit pe om pe pământ.

E mârșav planul lui satana și e bine aco-perit. Grăiesc cu voi, fiilor care v-ați despărțit de lume și v-ați dat Mie ca să am Eu grijă de voi și să-l păcălim pe satana, măi fiilor. V-am învățat să nu umblați cu mâna pe bani, și am binecuvântat între voi cum să se lucreze cu banul, cum să stați departe de atingerea aceasta, și cu ascultare să lucrați, fiilor. V-am învățat să lucrați cu mâinile voastre ca să nu vă poată învinui satana de iubirea de argint. Am nevoie de voi să stați sub ascultare de Dumnezeu, fiilor. Cine se aseamănă cu voi pentru ca să poată greși își va lua plata cuvenită, căci voi aveți de purtat venirea Mea cu-vânt pe pământ, iar cei ce se măsoară cu voi nu au această măsură și lucrare cu ei.

Voiesc să așez tămăduire multă peste cei încercați încă de duhul amestecării, și care îi învinuiește, fiilor. Voiesc să Mă iubească cei iubiți de Mine pentru credința lor în venirea Mea cuvânt. Nu lumea trebuie s-o câștigi cu viața ta vremelnică, o, nu, ci viața cu Dumnezeu aici și pe vecii, fiule creștin, copil crescut cu slava cuvântului Meu. O, caută să știi și să înțelegi ce vrea Dumnezeu de la tine dacă ai venit la Domnul să te învețe ascultarea cea care-ți ocrotește viața.

O, nu vă trebuie multe pentru viață în Hristos, fiilor, ci vă trebuie puține, ca să puteți iubi pe Dumnezeu, că altfel sunteți împărțiți, și nu sunteți întregi nici într-o parte, nici în cealaltă, măi fiilor. Fugiți de bani, fugiți cât puteți, și nu vă încântați. Banul de care vă folosiți, să fie curat, curat, și căutați să înțelegeți, și să înțeleagă mulți această lege, care nu vă judecă de păcat. Banul îl îngroapă pe om în iad, nu îl eliberează de griji, ci, din contra, îl umple de griji, are nevoie de bani tot timpul și e mereu în cursa lui satana, căci cine are bani are și gust de păcat și de multe să tot aibă și din belșug să aibă. Fiii cuvântului Meu împart tot, și nu strâng nimic, nimic, nu dau să facă strânsură, ca nu cumva să aibă diavolul cârlig între ei, iar fiii oamenilor, o, de unde să știe ei aceasta? Cine să le spună să știe și ei?

Celor ce Îl iubesc pe Domnul nu le trebuie

bani, ci pe Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, căci banul îl învață pe om spre păcat, spre nemulțumire, spre cârtire, spre certuri, spre neumilință și spre neascultare de Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu însă îl vindecă pe om de aceste păcate, așa cum i-am vindecat Eu pe tâlhar, pe vameș, pe desfrânata, pe cei ce au ales iubirea, că dacă n-ai iubirea să te inunde, să simți cum te cuprinde în ea, o, cum să ți se șteargă păcatele făcute și să nu mai fii judecat pentru ele?

O, voi, care ați gustat din mântuirea cuvântului Meu, învățați din el, fiilor, și mai ales învățați slava recunoștinței pentru binele care vi se dăruiește, măi fiilor. Purtați-vă cu cei care v-au crescut trupește sau duhovnicește, purtați-vă înaintea lor așa cum M-am purtat Eu înaintea Tatălui Meu, ca un Fiu mulțumit, întru toate supus, ascultător și smerit, nu cu reproș cum s-a purtat Adam cu Cel ce l-a zidit pe el, cu nemulțumire răspunzându-l lui Dumnezeu după ce au greșit unul prin altul cei doi fii ai lui Dumnezeu: Adam și Eva, și apoi fiii lor, cei nemulțumiți de Dumnezeu.

Mă așez acum în genunchi înaintea voastră și spun aceasta cu graiul gurii Mele, iar voi să credeți, și vă rog ingenuncheat, faceți voia lui Dumnezeu, faceți-vă bucurie pentru Domnul, fiilor creștini care Mă știți și Mă credeți în acest cuvânt că sunt și că vă grăiesc vouă! M-am dat crucii ca să vă răscumpăr Mie, ca să vă ascund în Mine, și pe Mine în voi pe veci de veci, fiilor.

Mă voi apleca ingenuncheat și voi grăi cuvânt tămăduitor și pentru slujitorii la altare, că voiesc și lor să le curăț de păcat iubirea lor de Dumnezeu câtă mai este ea în ei, și apoi să poată și ei de partea Domnului mai mult, mai pentru turma nepovățuită, căci iată cum Îmi povățuiesc Eu, Domnul, cu cuvânt sfânt pe cei ce s-au ales credincioși venirii Mele de azi pe pământ cuvânt!

Și acum, pace vouă, celor din cetatea Mea de cuvânt, și celor care vor lua de la voi tămăduiri prin cuvântul Meu! Și iarăși voi grăi cu voi și vom lucra lucrările lui Dumnezeu, fiilor!

În zi de duh de tămăduire am așezat învățătură sfântă înaintea celor ce o vor lua pe ea de la Dumnezeu spre mântuirea lor.

Amin, amin, amin.

16/29 aprilie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor, ucenicilor Mei de azi! O, pace vouă, așa cum le-am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei de atunci în ziua când M-am ridicat din mormânt și, iarăși apoi, a opta zi de după învierea Mea ca să Mă vadă și Toma, care a lipsit dintre ucenici când M-am arătat lor întâia oară! Erau și ei neprimiți din partea Mea de mai-marii poporului de atunci, și lucrau cu grijă să Mă vestească înviat, și apoi toată istoria Mea cu ei de până la învierea Mea.

O, și azi, la fel ca și atunci este necredință, este neprimire, este nedumerire. Îi văd încă întrebați pe mulți, se întreabă ce este acest cuvânt, această carte, această mânăuță de fii care mărturisesc că Eu, Domnul, petrec între ei, lăsându-le cuvântul Meu în cartea Mea cea de azi cu ei, cu voi, o, fiilor.

Intru iar și iar la ei, ca și atunci la ucenicii Mei prin ușile încuiate de necredința mai-marilor vremii de atunci, intru și grăiesc lor cuvântul Meu cel dintre voi pentru ei. O, cum să nu le spun și lor ca și vouă, cum să nu le spun: „*Pace vouă!*” și lor? Voiesc să fie și ei părtași ai bucuriei celor ce cred, căci fericiți sunt cei ce cred, așa am spus Eu între ucenicii Mei în ziua a opta de după învierea Mea acum două mii de ani.

Fericirea celor ce cred, o, nimeni n-o poate lua de la ei, nimeni, căci ei sunt cei neînfricați, îi ajută întru aceasta credința și puterea ei mare, așa cum pe atâția fericiți, care mergeau pentru Domnul până la mucenicie mărturisindu-L, îi întărea credința cea plină de dor pentru Domnul lor, și iată ce fericiți sunt cei ce cred de la Dumnezeu când El Se descoperă pe pământ lor!

Îmi găsesc acum cuvântul gurii Mele ca să intru cu el la preoții și arhieriei neamului român, și apoi peste tot pământul pe unde viețuiesc creștini ai bisericii lui Iisus Hristos după trăirea rânduielii cea de la început lăsată prin sfinți și prin părinți, începând de la ucenicii Mei cei dintâi și căroră le-am lăsat zestrea cea din neam în neam a fiilor lui Dumnezeu, credința și mărturisirea împărăției lui Hristos cu oamenii pe pământ, Domnul Cel înviat.

În a opta zi de după învierea Mea intru la

voi, cei ce slujiți în mijlocul poporului român în numele Meu și al Evangheliei Mele de acum două mii de ani, și de aici spre tot poporul credincios de pe pământ.

O, pace vouă! Hristos a înviat! Le spun și celor ce se luptă în ei înșiși să-și spună că nu cred în Dumnezeu, le spun și lor: „*Hristos a înviat!*” spre aducere-aminte de Domnul Cel înviat, căci le spun adevărul cel mare, cel ce a zdruncinat lumea toată de atunci și cea de după ei.

Hristos a înviat! Această veste sfântă a fost piatra de temelie a bisericii lui Hristos și a crescut pe piatra aceasta împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, având la cârma ei preoți ai lui Hristos, mai întâi tainici din pricina necredinței stăpânitorilor lumii, și apoi ucenici credincioși, cunoscuți pentru slujire și pentru adevărul credinței că Hristos este Mântuitorul celor ce cred în El, este Domnul Cel înviat dintre cei morți.

O, apropiați-vă cu credință de Duhul Cuvântului Meu, Care intră la voi să Se dăruiască vouă, căci este El Mângâietorul Cel promis că va veni și va aduce de la Dumnezeu și va vesti lucrările lui Dumnezeu în mijlocul bisericii Sale, în mijlocul oamenilor.

S-au întrebat mulți și încă dau să se întrebe: ce este această carte a Cuvântului lui Dumnezeu și de ce vine ea, când este de ajuns Sfânta Scriptură? Așez acum lămurit răspunsul Eu Însumi, Care Mă scriu în cartea aceasta cu sprijinul urechilor și mâinilor fiilor credincioși acestui cuvânt coborât de Dumnezeu la ei pe masă.

Această carte este proorocită prin Scripturi că va veni pe pământ și se va numi *Cuvântul lui Dumnezeu*, venirea Mea cu sfinții în zeci de mii, precum este scris să vin iarăși, și iată, vin!

Această carte este cuvântul Meu cel de azi, cu care-Mi cresc un popor Mie slujitor în taină, învățându-l mereu să stea în voile lui Dumnezeu așa cum am stat Eu sub voia Tatălui Meu tot timpul, primind de la Tatăl toată lucrarea Mea ca un Fiu supus, ascultător, învățat de Tatăl cuvânt cu cuvânt, căci Tatăl Mă învață, Mă hrănea cu voia Sa, iar Eu așa lucram, nu de la Mine, ci de la Tatăl lucram, ca și cei de azi, care iau de la

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Mine ce să lucreze, și ca să lucreze ei tot ceea ce le dau de lucru, așa cum am lucrat Eu pe pământ cât am stat cu trupul, și cu ucenicii Mei purtându-Mă, nu singur, o, că nu este bine să fie omul singur, și nici acum Eu nu umblu singur, căci cu sfinții vin, și lucrez și Eu și lucrează și ei și creștem prin cuvânt un popor sfânt și împărțim învățătura aceasta peste tot ca să fie ea pe pământ așezată pentru cei ce cred și se lasă cu învățătura cea mereu astăzi a lui Iisus Hristos, Care vine să înnoiască lumea, precum este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii.

Apropiati-vă și hrăniți-vă din viță, voi, cei ce slujiți în numele Meu înaintea oamenilor, căci mlădița nehrănită se usucă fără hrană, dar cea hrănită și îngrijită aduce roadă, o, și aceasta fac Eu cu fiii cuvântului Meu prin cartea Mea cu ei, prin statul Meu în mijlocul lor cuvânt, ca să pot Eu prin credința lor să împlinesc Scripturile care mai sunt de împlinit și să-Mi amintească ei cu rugăciune și cu post că vin Scripturile cele de pe urmă așteptându-și împlinirea, iar Eu să le împlinesc.

Vă învăț și pe voi ca și pe ei, și iată ce vă povățuiesc dacă sunteți ai Mei, ai lui Hristos și ai învățaturii Lui: O, fiilor, țineți rânduielile sfinte ale bisericii, căci pildă de urmat trebuie să vă arătați voi tot timpul în fața turmei lui Hristos. Voiesc să îndreptăm cele ce trebuiesc îndreptate și așezate iarăși în bună rânduială, și iată ce vă rog, și ingenuncheat vă rog, faceți pe trupurile voastre drept semnul sfintei cruci când vă închinați înaintea celor povățuiți prin biserică, că iată, privesc la voi cu sfinții și văd că din pricina odăjdiiilor prea bătute cu fir, prea împăunate, prea tăbloase, nu puteți de ajuns să ridicați mâna dreaptă de sub odăjdii și să vă însemnați pe trup semnul sfintei cruci la locul său, pe frunte, pe piept și pe umeri, și cu toată evlavia pentru acest semn, căci dacă crucea se așează strâmbă pe voi când vă închinați, vă văd cei ce vă privesc și vă judecă, fac păcatul judecății, bieții de ei, iar Eu, Domnul, vin la voi și vă îndemn ca și pe fiii cuvântului Meu și vin să vă grăiesc și vouă.

Priviți-i pe cei creșcuți cu slava cuvântului Meu de azi, căci preoții cei dintre ei sunt îmbrăcați smerit, cu veșminte smerite, frumoase ca Hristos, din pânză țesută în cruciulițe, și cad fru-

mos pe ei veșmintele lor și pot face ei drepte închinăciunile toate, o, și vă învăț cu umilință și pe voi, căci voiesc să semănați cu Mine, fiilor, și să stați în duhul smereniei sub învățătura Mea cea blândă și plină de iubire, ca să crească tot așa și turma, o, fiilor slujitori.

Iată, vremea vine tot mai cețoasă peste pământ, căci duhul lui satana lucrează de la întuneric asupra bisericii lui Hristos și dă să aducă strâmtorare mersului cu Domnul și voi Domnului peste pământ și peste oameni, iar Eu, Domnul, voiesc cu tot cerul de sfinți și de îngeri să țin pe mai departe sub adăpost ceresc pământul român și neamul de pe el, și iată, pot aceasta prin glasul cuvântului Meu, care ține departe orice putere vrăjmașă, dar este de vegheat și de îndreptat peste tot calea cu Hristos prin post și rugăciune și prin ținerea cu sfințenie a datinilor creștinești, prin credință tare, o, fiilor, căci Eu, Domnul, prin credința celor ce s-au voit cu Dumnezeu în ei am împlinit în toate vremile Scripturile și voia lui Dumnezeu peste pământ, și toate proorociile din Scripturi așa le-am împlinit.

Am așezat prin sfinții ei biserica și rânduiala ei, și pe patru stâlpi am așezat-o ca să stea, că am voit să nu se clatine ea, să nu se umble la temelia ei. Apoi însă unul din stâlpi a fost clătinat, s-a făcut mic de tot, căci fără postul care s-a micșorat de tot din pricina răsturnării vremii sărbătorilor creștinești acum o sută de ani, o, e greu acum fără rânduiala întreagă să ținem departe pizma vrăjmașului satana, și iată, este de reparat ceea ce s-a șubrezit la temelia bisericii Mele, iar pe fiii cuvântului Meu i-am învățat această reparare. Grăiesc cu ei așa cum grăia Dumnezeu cu omul la începutul cel de acum șapte mii de ani, iar voi știți aceasta din Scripturi, căci Eu, Domnul, am putere să fac această minune, să grăiesc pe pământ, și iată, grăiesc, o, și grăiesc și cu voi și vă învăț și pe voi frumusețea tainei de creștin al lui Iisus Hristos, că n-are cine să mai învețe turma spre Hristos.

Iată ce frumos, ce tainic lucrez Eu, Domnul, cu fiii poporului cuvântului Meu! I-am lăsat descoperiți, văzuți să fie. N-am mai lucrat cu ei ca la începutul bisericii Mele acum două mii de ani când preoții ei erau neștiuți de preoții legii

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

vechi, și erau ei slujitori fiecare în familiile lor, iar patriarhul lor era tainic, chiar dacă iudeii îl numeau pe el „dreptul”, și era el ucenicul care a pus înaintea noii preoții sfânta liturghie, iar istoria îl numește pe Iacov întâiul patriarh al Ierusalimului, o, și așa Mi-am început Eu împărăția cerurilor pe pământ, neamul cel după Hristos, neamul cel creștinesc, și în taină am lucrat în mijlocul poporului de atunci și-Mi așezam împărăția pe pământ.

Vă învăț, fiilor, că pe ucenicii Mei i-am învățat mult acum două mii de ani, căci omul este plin de sine și trebuie biruit mai întâi, și numai apoi să Se așeze Domnul în el cu fața Sa, cu voia Sa. Îi învățam pe ucenici privind îndelung la ei și peste ei și în ei, o, și aveau nevoie de învățătură și le spuneam: «*Feriți-vă de aluatul fari-seilor, care este fățarnicia!*». O, fer-iți-vă și voi de acest aluat, vă învăț aceasta ca și pe ei, că văd că e de învățat și de împlinit povețele pe care vi le dau.

Fățarnicia, care s-a voit mereu a fi lucrare în biserică, o, e satanică această lucrare și iese deasupra când nu te aștepți, așa cum a ieșit cu răsunet acum două mii de ani păcatul lui Iuda, căci el nu-și arăta lucrarea lui ascunsă și se fățarnicea și de o parte și de alta, între ucenicii Mei și între preoții templului, care îi cumpărau sufletul prin duhul fățarniciei lor, căci se purtau frumos și mios cu Iuda arhieriei și preoții de atunci, ca nu cumva să bănuiască el la ce faptă îl vor împinge pe apostolul Meu, care umbla de colo-colo fără veghe peste el, fără știrea celorlalți ucenici. O, numai Eu știam ce Scriptură trebuia să se îplinească prin neastâmpărul acestui ucenic împărțit cu pasul său, cu obiceiul său ascuns de ceilalți frați întru Hristos.

Am avut și am încă pe acest drum al poporului Meu de azi creștini care Mă știu și care umblă de colo-colo după obiceiul firii lor, chiar dacă la începutul lor cu acest drum dădeau ei să

arate că prețuiesc aparte credințioșia lor pentru Mine, pentru ascultarea de povața Mea, pentru statornicie, dar mai apoi ei s-au schimbat, iar dacă s-au schimbat s-au ascuns cu lucrarea lor cu care umblau de colo-colo și n-au mai înțeles primejdia care i-a despărțit apoi de mersul lor cu Mine, o, și iată cum fățarnicia aduce după ea durerea și nefericirea celor nestatornici pentru vremea vieții lor, căci orice faptă își arată apoi rodul ei, bun sau rău, iar fățarnicia nu-ți aduce decât numai dureri apoi, așa cum a fost și cu soarta lui Iuda și a preoților fățarnici cu el ca să-L piardă apoi ei pe Hristos cu moarte pe cruce.

Sunt cu masă de cuvânt și sunt cu ucenicii Mei de atunci la masă cu voi ca să vă povățuiesc cu dulce cuvânt ca și pe fiii cu care Mă sprijin cu slava cuvântului Meu când îl așez în carte pe pământ. Apostolul Toma aduce vouă salutul învierii Mele și găsește el vouă de lângă Mine și iată, binecuvântată să-ți fie grăirea ta de lângă Învățătorul tău Iisus Hristos, ucenic iubitor!

— **D**e iubire și de dor, o, Doamne, de aceea am dorit să-Ți văd ranele, să mă închin pentru ele înaintea Ta mărturisindu-Te înviat, Domnul meu și Dumnezeuul meu. Umblam și eu când și când despărțit de ceilalți ucenici, dar din cer înțeleg acum că toate au fost cu rost, totul a fost așezat de Dumnezeu pentru mărturisirea cea întreagă și nepărtinitoare, ca să rămână ea cu putere de credință pentru urmași, Doamne.

Poporul Tău cel mic de azi, acești puțini ai Tăi de azi, cu care Tu Îți sprijini venirea cuvântului Tău în cartea Ta de azi, o, sunt ei ca și noi, cei de atunci, stai cu ei ca și cu noi și îi înveți de la Tine ca și pe noi, Doamne. I-ai luat în slujba Ta cea tainică, i-ai luat dintre cei ce-Ți poartă amintirea prin taina de biserică a Ta, Doamne, și faci cu ei lucrare dulce și-i ții sub grija Ta, păzindu-i pe ei de tot răul ca și pe noi atunci, o, și le dai de lucru prin

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

cuvânt, le dai putere de ascultare, îi ocrotești Dumnezeu și sunt ei cărarea Ta de venire a Ta cuvânt pe pământ, iar ei sunt cuminți, sunt harnici, stau sub harul credinței lucrătoare, ajută mersul Tău. Îți aduc slujire și rugă de mântuire pentru cei de pe pământ și pentru cei plecați de pe pământ, toate sub rânduiala cea nouă a cuvântului Tău, iar ocrotirea lor din partea Ta îi umple de nădejde, le dă statornicie și răbdare sfântă, toate prin ascultarea lor de Tine, Învățătorul lor.

Voi, slujitori în biserica neamului român, să știți că acești fii cu care Își sprijină Domnul Iisus Hristos cuvântul Său de pregătire a slavei Sale, care vine curând, precum este scris să vină și să fie chemată să vină, o, ei nu trebuie să asculte decât de Dumnezeu mai întâi, iar voi să înțelegeți cu inima din voi ce este ascultarea lor de Dumnezeu, și numai apoi de cele ce seamănă cu voia lui Dumnezeu, care vine spre ei de pe pământ s-o săvârșească ei.

Fiiți fericiți, frați iubiți, fiiți prin credință fericiți cu fericirea mea, căci fericiți sunt cei ce cred, o, frați iubiți! Dacă n-aveți această fericire în sufletele voastre căutați după ea ca s-o căpătați, ca să fiiți voi fericiți, că iată, vine Domnul între voi cuvânt că vă iubește, că vă dorește fericirea pe care o au cei ce cred și iubesc ascultarea de Hristos, lucrările Sale cele din toate vremile, căci Domnul nu stă în cer, iubiților, nu, ci lucrează mult, mult și mereu și împlinește tainic tot ce este scris în Scripturi să se arate și să se așeze să fie apoi, iar voi însămătoșiți-vă credința și iubirea, că vine spre voi vindecarea cea din cer, numai să vă aplecați spre ea, numai să credeți, frați iubiți.

Și acum, amin, Doamne, și mă aplec cu dor ca un ucenic al dorului de Tine și de tainele Tale, o, că multe sunt, dar mintea omenească e mică de tot, e puțină din pricină că omul a luat fără de ascultare de Tine din pomul din care Tu i-ai spus să nu mănânce, iar el a luat și a mâncat și a știut binele și răul și s-a văzut gol apoi și s-a văzut greșit și s-a rușinat de fapta neascultării sale, prin care și-a agonisit rușine.

Sunt ucenicul Tău, sunt trimisul Tău și sufletele lucrare de pocăință peste toți cei care slujesc pe pământ în numele Tău, și Te rog pentru cei

dintre ei care se umilesc și se căiesc de păcatele lor din viață, Te rog să le ștergi Tu, Doamne, pe toate, iar eu îi iert și îi dezleg pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și îi povățuiesc spre darul credinței sfinte, spre statornicie, și tainic să Te urmeze făcând voia Ta și a cuvântului Tău, așa cum ucenicii Tăi cei de azi Te ascultă și se apleacă, Doamne, sub cuvântul Tău.

O, slavă Ție pentru aplecarea Ta de acum! Stăm și noi îngenunchați cu Tine înaintea ușilor lor ca să se deschidă ele și să fie primit Domnul și urarea Sa de pace peste ei după opt zile de la slava învierii Sale. Amin.

— **O**, pace vouă, ucenici însoțitori ai Mei ca să intru cu voi în mijlocul celor ce poartă numele Meu pe pământ în zilele acestea și să le grăiesc lor cuvântul Meu, povăța Mea! Aș fi avut și am multe să le spun. Mă uit însă cât pot ei purta și cât nu, și îi îndemn spre credință sfântă, căci Domnul lucrează mântuire mare la mulți.

Rămân tainic în mijlocul ucenicilor Mei de azi, cu care Mă port cuvânt peste pământ și pe care îi am aparte ca să pot să-i țin curați și neamestecați cu cele ce nu sunt sub ascultarea voii lui Dumnezeu, căci voia omului e multă pe pământ, la fel și în biserici, și stă ea împotriva voii lui Dumnezeu cu oamenii, o, și de aceea Îmi țin deoparte micuțul Meu popor, mânuța Mea de fii, cu care Îmi vestesc și Îmi așez pe pământ împlinirea Scripturilor de apoi așa cum sunt ele scrise să vină și să fie așezate pe pământ.

Vă spun acum vouă, celor ce slujiți în biserica neamului român, și prin vorbirea Mea vouă spun la toți cei credincioși, creștini după dătina celor dintâi de acum două mii de ani, vă spun vouă salutul bucuriei celor ce Mi-au fost aproape atunci când am înviat și le-am șters lacrimile durerii de pe obraz spunându-le după învierea Mea: „Pace vouă!”, și apoi le-am spus: «Luați Duh Sfânt, și precum Tatăl M-a trimis pe Mine, și Eu vă trimit pe voi să vestiți pe Hristos și biruința Sa asupra stăpânitorului satana, căci Hristos a înviat și a biruit prin cruce!».

Pace vouă, dar și fericirea celor ce cred v-o dăruiesc vouă! Eu sunt Cel ce sunt. De șaptezeci de ani Mă desăvârșesc pe pământul nea-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

mului român prin acest cuvânt. Eu sunt Cel ce sunt și de aceea pot să grăiesc și să împlinesc cuvântul Meu. Eu sunt, și voiesc să știe toți cei cărora cuvântul Meu le dă putere să creadă, că datu-Mi-a Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, și iată, vin cu putere de cuvânt, iar Tatăl Se mângâie cu Mine și de la Mine văzându-Mi iubirea cuvântând și chemând omul spre împărăția lui Dumnezeu și a fericirii celor ce cred, căci fericiti

sunt cei ce cred!

Iubirea strigă pe ulițe să vină oamenii spre ea, căci Hristos vine și vine, precum este scris.

Îmi așez numele pe epistola Mea cea de azi. Sunt Iisus Hristos, Domnul Cel înviat a treia zi din mormânt, după făgăduința cea scrisă în Scripturi să se împlinească, și ea s-a împlinit.

Amin, amin, amin.

18 aprilie/1 mai 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință

Intră Domnul în cartea Sa cea de azi cu slava cuvântului Său și cu sfinții, fiilor care-Mi purtați cuvântul pe pământ.

Am ceata mucenicilor în sărbătoare, că este serbat după calendarul creștinesc ostașul cel biruitor cu Hristos în fața mai-marilor vremii, și, care, aducând jertfă idolilor lor, își arătau necredința în Dumnezeul creștinilor și dădeau la chin și la moarte pe mărturisitorii Mei, o, și curgeau în fața lor semne și minuni prin lucrarea credinței mucenicului Gheorghe, dar trufia care îi stăpânea îi ținea legați la ochi și la minte, căci prin mărturisitorul Meu avea să rămână mari mărturii pentru puterea turmei bisericii, pentru credință și pentru cruce, o, fiilor.

Omul care este creștin cu adevărat se cunoaște după roade ca și pomul și de aceea e bine să ai cum să-l cunoști pe om, o, și de aceea ți-am dat să știi că omul necunoscut e cursă pentru tine, fiu creștin, e cursă pentru oricine nu-l cunoaște, și e bine să se țină seamă de acest adevăr, căci duhul rău lucrează să strice, să înșele, să atragă omul de partea lui pentru lucrările lui cele potrivnice omului, o, și e plin pământul de om necunoscut, căci așa este pe pământ, dar Eu, Domnul, am lăsat învățătură de veghe peste cei de pe calea cu Hristos, numai să țină seama de ea cei care voiesc să aibă parte de ocrotire, de smerenie, de roade dătătoare de viață pentru el și pentru cei din jur, și iată, nu are înțelepciune de viață cel care nu are peste el povățuitor din partea lui Dumnezeu, veghetor pentru pașii vieții lui.

O, ce frumos s-a ales de partea duhului vieții acest mucenic când a fost să aleagă între

adevăr și minciună! I-a înfruntat pe cei ce slujeau idolilor, a respins tot ce i se promitea pentru lepădarea de Hristos și s-a îmbrăcat cu Dumnezeul lui, al creștinilor, și și-a arătat roadele și mult a rodit, că mulți văzându-i roadele iubirii de Hristos au părăsit idolii și s-au unit cu Domnul prin moarte de mucenic și s-a umplut cerul de cei născuți prin credința acestui mărturisitor, iar celor ce nu le-a fost dat să înțeleagă minunile credinței și făgăduințele vieții veșnice au rămas pierduți, au rămas cu idolii, cu minciuna care stăpânește pe cei sortiți pieirii de veci. Iar când împăratul vremii a ispitit pe mărturisitorul Meu cerându-i să învieze un mort din mormânt, o, a ieșit mortul și a mărturisit statul lui în foc pentru slujirea la idolii cei mincinoși, trăind cu trupul pe pământ cu trei sute de ani înainte de nașterea Domnului.

O, iată ce mult înseamnă rugăciunea cea pentru tine și pentru cei ce au fost și pentru cei care vor mai fi, măi creștine al acestui cuvânt! Te-am învățat, fiule, rugăciunea vieții, te-am hrănit cu povață de cuvânt din cer, că au nevoie de înviere atâtea suflete pierdute prin păcat.

E lupta tot mai grea între lumină și întuneric, că duhul trufiei a căzut peste tot, peste mari și mici, și iată, lumina este tot mai lovită, tot mai necunoscută, din pricina celor ce nu vor cu lumina pe calea lor și a celor mulți care tot rătăcesc. Că Mă uit, fiilor, cum parte din slujitorii de altare țin robite de ei sufletele celor ce aud de lumina cuvântului Meu și le spun să nu se ducă spre ea cei care ar da să știe de la Dumnezeu, de la cuvântul Meu cel de azi, o, și le spun celor de sub mână lor să nu se apropie, de parcă ar sta de vor-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

bă cu niște copii pe care îi sperie cu „bau-bau”, iar oamenii nu știu ce să facă cu viața lor.

O, nu e „bau-bau”. E cuvântul vieții acest râu de cuvânt, dar cum să-l înțeleagă și cum să se apropie cei ce slujesc plăcerilor vieții ca și cei îndrumați de ei, și pe care nu-i ajută ca niște păstori de suflete, ci, din contra, le înecă pașii, sperându-i ca pe niște copii?

Dar iată pildă de luptă pentru viață, căci mucenicul Gheorghe nu s-a aplecat neînțelepciunii celor ce nu-L voiau pe Dumnezeu peste ei cu faptele vieții lor, o, și s-a ridicat mare cu Domnul mărturisitorul lui Hristos și a salvat de la deșertăciune suflete multe, iar Eu, Domnul, dau să-l așez să grăiască de lângă Mine, dar el voiește să grăiesc Eu, căci pentru el a grăit și grăiește credința lui, și grăiește iubirea lui, și acum se bucură cu sfinții întru venirea Mea cu ei și îi este mângâiere mare și îi este de ajuns, mai mult decât ar avea el să grăiască acum, căci faptele lui grăiesc ele și sunt ele povață multă pentru cei ce merg spre Domnul cu pașii vieții lor.

Așadar, fiilor, în ziua aceasta de sărbătoare de sfinți vă ridic și vă binecuvîntez lucrarea pregătirii mesei de pomenire pentru cei adormiți, așa cum am lăsat Eu orânduiala cea din mijlocul poporului cuvântului Meu, și iată, aici în grădină îi chemăm să vină la masă cu Noi și cu voi, căci Eu sunt cu voi de fiecare dată venit cu mironosițele învierii Mele și cu ucenicii Mei de atunci și binecuvîntăm această întâlnire, o, și toate scăunelele de aici vor primi spre popas în grădină pe toți cei de la Adam și până aici, căci lucrarea Mea cu voi este pentru înviere, fiilor, și este pentru răscumpărarea prin Hristos.

Binecuvîntată să vă fie truda cea pentru pregătire și ziua de popas a Mea cu sfinții Mei, și a lor, a celor ce așteaptă tot timpul rugile și jertfele de aici pentru ei, fiilor, și iată, fiți pentru odihna lor, lucrați pentru bucuria lor, pentru mân-

tuirea lor, iar Eu, Domnul, am grijă de voi pe veci de veci, căci omul creștin se cunoaște după roade ca și pomul, precum este scris despre lucrările fiilor lui Dumnezeu.

Binecuvîntată să fie ziua de serbare a mironosițelor învierii Mele și masa care se va așterne și toți cei care vor sta la masă cu voi și cu Noi și cu cei pomeniți, oaspeți în grădină în duminica a treia după Sfintele Paști!

Și acum zic: ridicăți-vă pentru pregătirea acestui popas, fiilor, iar Eu vă voi învăța de aproape ca să știți voi de la Mine și așa să lucrați.

O, fiilor, e vremea aceea când morții aud cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Meu de la voi și se ridică spre plata faptelor lor, dar mai ales spre iertarea lor cea prin stăruința rugăciunilor de aici pentru ei. Așadar, Eu, Domnul, vă îndemn iar și iar și mereu, lucrați cu Mine, fiilor, nu fără Mine să lucrați voi! O, cum să faceți aceasta? Iată cum: Toți cei care iau cuvântul Meu de aici, voi și ei, deschideți măcar în fiecare zi cartea cuvântului Meu ca să stau Eu de vorbă cu voi prin ea și să vă amintesc grăirea Mea cu voi, o, că mereu v-aș grăi, fiilor, și n-aș mai sfârși să vă grăiesc, căci Eu sunt fără de sfârșit, dar omul nu poate cât Dumnezeu, și poate Domnul ce nu poate omul.

Deschideți, fiilor, cartea Mea cu voi măcar când porniți la lucrul zilei! O, deschideți-o, fiilor, și luați din ea pe Duhul Sfânt, luați Duh Sfânt, luați din cer, luați ca să fiți din cer, ca să fiu cu voi din cer la lucrul zilei, fiilor, și apoi ca să grăiți între voi din cuvântul Meu cu voi, că altfel v-ar scrie satana la el că nu-L iubiți pe Dumnezeu, că nu împliniți cuvântul Meu, că nu vă pasă de grăirea Mea cu voi și o lăsați deoparte!

O, ce mult v-am dat, ce mult vă dau, ce mult grăiesc cu acest popor! Așa și atât ar fi să facă și poporul cu Dumnezeu. Cel ce nu stă cu Domnul de vorbă ziua și noaptea, unul ca acela

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

stă departe de Dumnezeu, Îl ține pe Domnul departe de el, trăiește singur, fără Domnul întru ale sale îndeletniciri de zi și de noapte, o, și se vede aceasta de pe pământ și din cer, căci faptele lui mărturisesc, iar împăratul David e pildă de urmat pentru cei ce iau calea cu Domnul, pentru viața lor pe pământ.

O, fiilor, cei ce grăiesc cu Domnul sunt mai blânzi, mai binevoitori, mai binefăcători, mai frați unii cu alții, mai aproape cu cerul și cu veșnicia, și binecuvântările cerului curg peste ei și prin ei. Această iubire voiesc să fie între Mine și voi, între voi și voi. Așa să vă fie zilele și nopțile, pline de Dumnezeu, o, fiilor, iar roadele iubirii vor mângâia în cer și pe pământ, căci cine are pe Duhul Sfânt, El mângâie, fiilor.

Acum iar și iar binecuvântare peste masa de întâlnire și de pomenire a mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei, iar la această masă vor sta cei pomeniți, cei adormiți, strigați de voi la masa lor de pomenire, fiilor. O, hai cu puteri de sus pentru pregătirea aceasta, și se va împărți

îndeajuns.

Nu punem până jos, că Mă gătesc pentru slavă de cuvânt și voi fi grăind la masă și Mă voi împărți cu povăț, cu mângâiere, cu lucrul sfânt de împărțit pentru poporul cuvântului Meu și vom cânta aici împreună imnul învierii Mele: „*Hristos a înviat!*”, că aici la voi îngerii și sfinții cântă împreună cu voi înaintea Mea și leagă cerul cu pământul, o, și aceasta este slava lui Dumnezeu care lucrează aici, căci tainic lucrează Domnul aici, și de aici ia și împlinește Scripturile, căci toate împlinirile acestea trebuie pregătite să vină, și apoi vin.

Și acum pace vouă, și iarăși pace vouă, fiilor care-Mi pregătiți popas în grădină cu sfinții Mei și cu voi și cu cei ce vor prânzi cu Noi și cu voi! Lucrez cu voi, am casă la voi și cinez cu voi și-Mi arăt împlinirile, și ele se vor arăta tot mai mult și vor grăi și vor adevăra vouă adevărul cuvântului Meu cel dintre voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2022

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfințelor Femei Mironosițe

Cuvântul Meu intră în grădină, intră în cartea sa, intră și își pregătește slava sa.

E sărbătoare în cetatea cuvântului Meu, e sărbătoare ca de Paști în grădină. Intră Domnul cu sfinții. Se așează cete-cete oaspeții cei din cer: mama Mea Fecioara, ucenicii cu care am petrecut apostolia Mea și a lor vreme de trei ani și jumătate, iar mironosițele învierii Mele sunt buchetul sărbătorii, au dăruită lor această duminică, spre pomenirea credinței și a iubirii lor de Hristos Cel răstignit, Care le-a dat lor inimă nouă și iubirea cea din cer.

Aici, în grădină, aici, în cetatea cuvântului Meu, se așterne an de an în duminica aceasta pomenire și masă cu bucate creștinești și sunt chemați la masă cei plecați de pe pământ, și le spunem lor salutul de Paști, vestea bucuriei celor ce au plâns atunci: Hristos a înviat!

O, au plâns ucenicii și au plâns mironosițele, au plâns în toată săptămâna cea dinaintea

învierii Mele și M-am arătat lor apoi înviat precum le-am spus mai dinainte, că le-am spus lor: «*Lumea se va bucura, iar voi veți plânge, și se va preface apoi în bucurie întristarea inimilor voastre*», o, și așa a fost, și au plâns apoi cei ce Mi-au pregătit punerea trupului Meu pe cruce, au plâns cu spaimă, și așa au și sfârșit, căci Eu am spus ucenicilor Mei când M-am arătat lor înviat, i-am mângâiat și le-am spus ce să facă, le-am spus: «*Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia lui Hristos Cel înviat la toată făptura de sub cer, și cine va crede și se va boteza va fi mântuit, iar cine nu va crede va fi osândit*».

Iată, necredința osândește. O, cum să-l mântuiască pe om necredința? M-am arătat prin moarte și prin înviere Dumnezeu adevărat, venit de la Tatăl Dumnezeu ca să-i trag la Tatăl pe cei ce Mă vor primi și Mă vor crede că sunt de la Tatăl venit pentru om, ca să-l mântuiesc de pierzare pe cel pierdut din Dumnezeu, dar dacă el nu crede este osândit de necredința lui cât nu se

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

așteaptă, bietul de el.

O, așa este și azi pentru necredința celor ce nu cred în venirea Mea cuvânt pe pământ, și sunt aceștia osândiți de necredința lor. O, cum să creadă omul pe cele de la Dumnezeu pe pământ venite când el iubește să se închine plăcerilor care îi consumă viața pic cu pic până ce nu mai rămâne nimic apoi, ca unui osândit de necredință, de lipsa lui Dumnezeu din viața sa?

Am adus veste să fie așezată masă de sărbătoare în grădină, că vin cu sfinții la această întâlnire și vin cei adormiți la masa cea pentru ei așezată ca să vină ei.

O, pace vouă, fiilor veghetori pentru Domnul în cetate! Pace, fiilor, pace vouă! Hristos a înviat! Ne-ați pregătit popas, pace vouă! Ne închinăm credinței voastre, iubirii cu care primiți pe cei din cer când își fac vestirea că vin la voi.

O, dacă n-aș fi pus deoparte un popor mititel ca să-l pregătesc pentru credință și pentru slujirea cea care să împlinească Scripturile care mai sunt să vină, ar fi fost greu pentru neamul creștinesc, pentru țara venirii Mele, pentru tine, țara Mea de azi, România Mea. O, ți-am pregătit salvare mare ție. Am ridicat din mijlocul tău un popor micuț care să stea înaintea Mea pentru tine mijlocitor și rugător. Te-am iubit de la facerea lumii, de când Tatăl Mi-a spus taina ta. Am plămădit cu mâna din lutul tău trupul omului și am pus în el duh de viață prin suflarea Mea spre el. Te-am iubit ca pe omul cel întâi zidit și iată taina ta, iubirea Mea cea pentru tine, țara Mea cea de la început și de azi, când Eu, Dumnezeu Fiul, vin iar pe vatra ta și iarăși zidesc, iarăși lucrez de la Tatăl cuvânt și împlinirea lui văzută apoi, și cine nu crede venirea Mea și lucrarea cuvântului Meu, acela este osândit, precum este scris.

O, ce dragă Îmi ești, dar și sfinților Mei, dar și îngerilor Mei, țara Mea! Te-au râvnit și te râvnesc popoare din jur sau din depărtări, dar tu ești draga lui Dumnezeu, ești cea dintâi, ca la facerea lumii când a ieșit pământul din ape. Grăiesc ție înaintea popoarelor de pe pământ și mărturisesc lor că Domnul este Dumnezeul tău și te ocrotește aparte și te iubește aparte de la început și până la sfârșit și până peste vecii.

Stau cu oștirile de sfinți și de îngeri deasupra

pra ta și la hotare. Ești grădina lui Dumnezeu, floarea de colț mult ocrotită de pe pământ și din cer, și luptă Domnul pentru viața ta, luptă cu satana tot timpul. Rostesc mereu cuvântul Meu în tine și pun pe fugă oastea satanei, ca să știe stăpânitorul acesta al lumii fără Dumnezeu, să știe că nu are dreptul peste tine, că nu are voie, că nu se poate să treacă peste Dumnezeu, și că trebuie să asculte de cuvântul lui Dumnezeu din mijlocul tău, o, și va fi biruit de tot acest vrăjmaș cât lumea de bătrân, și în rele bătrân, de la început, de când omul i-a făcut pe plac în rai, o, și de atunci s-a închis raiul ca să fie ocrotit, dar o dată cu căderea pe pământ a omului neascultător în rai și-a început satana lupta în urma omului ca să nu-l scape pe cel doborât de partea lui prin sfat viclean în grădina raiului, o, și nimeni nu știe până azi că prin căderea omului în neascultare de Dumnezeu și în îngâmfare au căzut îngerii cei slujitori sfatului viclean atunci, dar statul Meu de veghe a oprit durerea aceea în cer, numai că lupta cea de pe pământ asupra omului e mare de atunci, și are de partea luminii pe Fiul lui Dumnezeu, prin Care s-au făcut cerul și pământul, o, și e slab satana, dar are dată de om lucrarea sa și de aceea poate și lucrează.

Iată, azi serbare de cuvânt în grădina Mea din tine, țara Mea! Te mângâi cu glasul cuvântului Meu, care adie ca un vântisor dulce de deasupra grădinii și mângâiere aduc cuvântând. Pe vremea trâmbiței Mele Verginica am așezat cuvânt în carte și am spus: *«Se pregătește pământul românesc pentru porunca și planul dumnezeiesc, și bucură-te, popor român care ești creștin, dar vai ție care stai pe acest pământ și ești străin de Mine!»*. O, așa am spus atunci, iar acum lucrez cuvântul Meu cel spus acum mai bine de cincizeci de ani, o, și lucrez tainic, că este multă necredință, și mai ales mai multă nepăsare decât necredință, și chiar și la cei care au cunoscut și cunosc și iau de aici, de la izvor, cuvântul Meu să-l știe.

Am suit treaptă cu treaptă împlinirea cuvântului Meu, o, că n-a fost statornicie în cei ce se apropiu. Am tot așteptat și încă aștept. O, aștept să iasă de sub robie cel ce se alege să meargă cu Mine pe calea Mea de azi cu poporul

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Meu de azi. Am așteptat să iasă creștinul din păcat, să facă și el ca Moise, care, după ce a vorbit pe munte cu Dumnezeu, și-a sfințit viața și firea și strălucea în el Domnul, Care a grăit cu el din pară de foc, o, și n-a mai murit Moise apoi, nici cu duhul, dar nici cu trupul n-a murit Moise, căci Moise n-a lepădat trupul și este viu și merge cu Mine și pentru Mine de atunci și până la sfârșit.

O, așa i-am spus și lui Verginica, trâmbița Mea, și pun aici în ziua aceasta cuvânt cu cuvânt grăirea Mea cu ea, că i-am spus ei așa: «*Verginico, o, Verginico, fii cuminte, nu te mai gândi la moarte, căci tu chiar dacă vei muri, tu pururea vie vei fi, și va muri cine va fi să moară, dar tu în veci nu vei muri. Să fii cuminte și să ascuți poruncile Mele, căci vom hrăni mulți flămânzi, iar acest popor va întâmpina pe Domnul la venirea Sa pe norii cerului și vei hrăni multă vreme aici acest sobor*», o, și i-am mai spus, arătându-i taina din simbol: «*Verginico, ridică piatra aceasta sus și dă-Mi-o Mie. Are un kilogram, nu poți s-o ridici, dar o vei ridica și în veci ai s-o cunoști. Acestor trepte să știi că le este pecetluit numărul, iar la vreme vei cunoaște totul, și Domnul te va împuternici și le vei ridica de jos ca pe niște table și le vei deschide în două și din ele vei cunoaște toate tainele lucrării lui Dumnezeu, iar mai înainte de venirea Mea vei primi două vești, și tu vei pregăti poporul pentru întâmpinarea Mea!*».

Fiilor, fiilor, am pus în trâmbița Mea focul din care am grăit cu Moise pe munte și am grăit din ea cu acest popor, o, și câți au coborât de pe acest munte și n-au dat să se facă sfinți așa cum s-a făcut Moise după ce a grăit cu Dumnezeu pe munte, din pară de foc auzind glasul Meu peste el!

O, nu s-a sfințit acest popor, nu, fiilor, nu, căci n-a iubit. Cine iubește poate, căci poate iubirea. Strălucea Moise cu Domnul înăuntrul lui înaintea poporului, ca semn să asculte de el po-

porul de la poalele muntelui.

S-a descălțat Moise și așa s-a apropiat de locul în care am grăit cu el din vâlvătaie de foc, și apoi a iubit acest trimis al Tatălui la Israel, și era plin de milă pentru popor, ca și Verginica era de milos, și numai pentru Mine a voit apoi să lucreze, iar pentru el n-a mai lucrat nimic, și a rămas el însoțitorul lui Hristos de atunci și până azi, și până peste vecii Îl urmează pe Cel proorocit de el că va veni și că va fi să asculte de El cei care vor voi să asculte și să iubească ascultând.

O, fiilor din grădina Mea cu voi, dar și voi, fii adunați la masa de azi a Mea cu sfinții și cu îngerii și cu voi, vă dau acum povețe sfinte, povețe de iubire de Dumnezeu, și iată ce vă dau să împliniți iubind: Căutați în toată vremea să aveți în suflet căință, fiilor, că, să știți, aveți de ce, aveți mereu de ce, o, și este nevoie de duhul pocăinței, care îl ține cuminte și smerit pe creștin, dar să se vadă de la voi și pe fața voastră această lucrare, cu grijă mare pentru statul vostru în Hristos, că altfel cum puteți să fiți ai Mei? O, că la mulți din voi le-a pierit din obișnuință această apropiere de Domnul, nevoia de Domnul cu ei în toată clipa, și dacă așa vă obișnuiți, puteți oricând pe neașteptate să pieriți ca și cei care au căzut din bărcuța Mea, cădere din lipsa iubirii, fiilor.

Se cunoaște prin purtare cel ce nu stă în duhul pocăinței, cel ce nu stă cu Dumnezeu în toată vremea, cu frică să nu greșească între el și Dumnezeu. Împăratul David vorbea cu Mine când păcătuia, nu era nepăsător, și se ruga Mie să fiu cu el când era în strâmtorare, Mă striga, Îmi cânta laudându-Mă cu toată dorirea, proorocea în numele Meu, o, și era împărat, nu om de rând era el, și-și făcea mereu vreme să fie cu Mine, să fiu cu el.

Voiesc să Mă văd în tine strălucind, fiule creștin, căci tu stai de vorbă cu Domnul ca Moise pe muntele sfânt, că dacă doar numai Îmi știi cu-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

vântul și nu-l iubești, și nu Mă iubești prin el, o, cum să Mă arăt prin tine ca să-Mi fii mărturisitor, fiule care ai venit spre Mine să fii al Meu?

O, fiilor, căutați să fiți ca ucenicul Toma. El a avut parte să creadă și a crezut. Adam însă a crezut altfel, a crezut că se poate ascunde cu neascultarea lui, o, dar n-a izbutit, că l-am strigat să se arate și s-a arătat, dar supărat, cârtitor, ne-supus. Apoi Cain a gândit că-și poate ascunde fapta necredinței și a invidiei, dar n-a izbutit, că i-am ieșit în cale și i-am vădit ascunderea uciderii de frate, după ce el s-a ascuns că nu știe nimic de fratele său, și apoi s-a supus știrii Mele când i-am spus fapta sa.

O, nimeni, nimeni nu poate mărturisi pentru el însuși, căci scris este că din partea a doi și trei martori este luată în seamă orice mărturisire despre cele ce nu se văd ale omului. Iată, nu se poate omul deprinde să nu se dezvinovățească, să nu se îndreptățească, să nu mărturisească el pentru sine. O, nu poate el aceasta. Îl tot aștept pe om să iasă din robie și să-Mi fie Mie de folos pentru salvarea lui de sub duhul lui satana. O, tu nu știi, fiu creștin, nu știi cât de mult și de multe lucrezi de partea lui satana, iar Eu voiesc să te miluiesc, să te ajut să ieși de sub această robie, o, că e păcat de făptura lui Dumnezeu să se vândă satanei prin tot felul de slujiri potrivnice poruncilor lui Dumnezeu pentru creștini scrise pe pământ.

Am toată puterea în cer și pe pământ. Mi-a dat-o Tatăl toată, că l-am fost supus ca să-l salvez pe om prin moartea Mea pe cruce, cu care am făcut salvarea omului, ieșirea omului de sub robia lui satana, dacă și omul voiește.

Grăiesc poporului creștin și grăiesc neamului român. Am putere să poruncesc furtunii pe mare să nu se atingă de ce este al lui Dumnezeu, de țara întoarcerii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ, numai să pot cu cuvântul peste ei și să Mă creadă neamul român că sunt la cârmă și că pot cu cuvântul pentru această țară și neam.

O, ce sărbătoare dulce am așezat azi în grădină, aici! Se mângâie toți cei la masă așezați. Se desprind amintiri de neuitat. Am fost cu Tatăl în Mine tot drumul crucii și de aceea am putut să beau paharul tot al suferinței, căci l-am iubit pe

om ca și Tatăl, o, fiilor. Apoi Tatăl M-a părăsit o clipă, clipa de pe cruce, sfârșitul durerii crucii, și atunci L-am strigat pe Tatăl să vină iar, dar Mi-am pus în mâinile Lui Duhul și așa am ajuns la capătul suferinței, așteptând să ajung la locul slavei lângă Tatăl. A trebuit însă să merg să sfărâm zăvoarele locuinței morții și să scot din robie pe cei de până la Hristos, și apoi M-am arătat înviat ucenicilor Mei și am mai petrecut cu ei puțină vreme și Mi-am luat apoi locul lângă Tatăl, o, și dulci amintiri depănăm când petrecem în numele bucuriei mântuirii celor ce aleg pe Domnul, petrecerea cu cei din cer pe pământ cu oamenii când omul este creștin al lui Hristos.

Preoții vremii de atunci Mi-au fost dușmani și apoi s-au făcut lupi și au sfâșiat pe Mielul lui Dumnezeu, dar cea mai măreață amintire de atunci este învierea Mea și întâlnirea Mea iarăși cu ucenicii și mironosițele, bucurându-i că am biruit moartea și pe satana și că sunt viu pe veci.

Binecuvântată să fie masa de pomenire pentru cei adormiți și chemați la masă spre mângâierea lor, căci mângâiere le dăm, și cântăm la masă: Hristos a înviat!

Binecuvântați să fiți pentru așezarea sărbătorii mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei, care au plâns atunci, și apoi s-au bucurat că iar ne-am întâlnit, iar voi, fiilor, iată, așezați mereu Domnului popas la voi. Vă mângâi în taină căci sunteți sub sarcini mereu, o, și nu vă văd împotrivindu-vă, ci aplecându-vă după cum vine spre voi cuvântul Meu. Ați adus bucurie și mângâiere celor ce așteaptă de acolo pe Domnul așa cum și de pe pământ Îl așteaptă mulți din ei plini de dor, căci pe pământ e greu, fiilor, iar ei Îl cheamă pe Domnul să vină și se mângâie așteptându-L.

Vă cuprind într-o îmbrățișare Mea, în mila Mea, în dragostea Mea pentru voi, și care vă ocrotește pe voi, fiilor. Ucenicii și mironosițele privesc de lângă Mine petrecerea Noastră cu voi și toți vă spun: Pace vouă!

Hristos a înviat! Pace vouă, și peste toată masa cea de azi, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 2022